

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/943

ze dne 8. června 2016

o ochraně nezveřejněného know-how a obchodních informací (obchodního tajemství) před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podniky a neziskové výzkumné organizace investují do získání, rozvoje a využívání know-how a informací, které jsou devizou znalostní ekonomiky a poskytují konkurenční výhodu. Tyto investice do vytváření a využívání duševního kapitálu jsou určujícím faktorem pro jejich konkurenceschopnost a výkonnost v oblasti inovací na trhu, a tudíž návratnost investic, což představuje základní motivaci pro podnikový výzkum a vývoj. Podniky se uchylují k různým způsobům vyhrazení si výsledků svých inovačních činností v případě, že otevřený přístup k těmto výsledkům neumožňuje plné využití jejich investic do výzkumu a inovací. Jedním z těchto způsobů je využívání práv duševního vlastnictví, jako jsou patenty, práva týkající se průmyslových vzorů nebo autorská práva. Jiným způsobem vyhrazení si výsledků inovačních činností je ochrana přístupu k znalostem, které jsou pro daný subjekt cenné a které nejsou obecně známy, a jejich využívání. Toto cenné know-how a obchodní informace, které nejsou zpřístupněny a mají zůstat důvěrné, se označují jako obchodní tajemství.
- (2) Podniky si bez ohledu na velikost cení obchodních tajemství stejně jako patentů a jiných forem práv duševního vlastnictví. Využívají důvěrnost jako nástroj řízení konkurenceschopnosti podniků a inovací ve výzkumu, jenž se vztahuje na rozmanitou škálu informací, které přesahují rámec technických znalostí a zahrnují obchodní údaje, jako jsou informace o odběratelích a dodavatelích, obchodních plánech a tržním výzkumu a strategii. Zejména

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 16.7.2014, s. 48.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. dubna 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. května 2016.

malé a střední podniky si obchodních tajemství cení a spoléhají na ně ještě více. Tím, že poskytují ochranu takto široké škále know-how a obchodních informací, ať už jako doplňku nebo alternativy práv duševního vlastnictví, umožňují obchodní tajemství tvůrcům a inovátorům dosáhnout zisku prostřednictvím jejich tvorby či inovací, a jsou proto obzvláště důležitá pro konkurenceschopnost podniků, jakož i pro výzkum a vývoj a pro výkonnost v oblasti inovací.

- (3) Otevřené inovace jsou katalyzátorem nových nápadů, které uspokojují potřeby spotřebitelů a řeší společenské výzvy, a umožňují těmto nápadům najít cestu na trh. Tyto inovace mají zásadní vliv na vytváření nových znalostí a jsou základem vzniku nových a inovativních obchodních modelů založených na využívání společně vytvořených znalostí. Výzkum založený na spolupráci, včetně přeshraniční spolupráce, je obzvláště důležitý při zvyšování úrovně podnikového výzkumu a vývoje na vnitřním trhu. Šíření znalostí a informací by se mělo považovat za nezbytný předpoklad pro zajištění dynamických, pozitivních a rovných příležitostí k rozvoji podnikání, zejména pro malé a střední podniky. Na vnitřním trhu, na němž jsou překážky této přeshraniční spolupráce omezeny na minimum a není narušena spolupráce, by duševní tvorba a inovace měly podněcovat investice do inovativních procesů, služeb a výrobků. Toto prostředí, které je příznivé pro duševní tvorbu a inovace a nebrání mobilitě zaměstnanců, je důležité rovněž při zvyšování zaměstnanosti a konkurenceschopnosti hospodářství Unie. Obchodní tajemství hrají důležitou úlohu při ochraně výměny znalostí mezi podniky, a to zejména malými a středními podniky a výzkumnými ústavami v rámci výzkumu, vývoje a inovací na vnitřním trhu i mimo něj. Obchodní tajemství patří k jedné z nevyužívanějších forem ochrany duševní tvorby a inovativního know-how ze strany podniků, současně jsou však stávajícím právním rámcem Unie nejméně chráněna před neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním jinými stranami.
- (4) Inovativní podniky jsou v rostoucí míře vystaveny nepoctivým praktikám, jejichž cílem je zneužití obchodních tajemství, jako je krádež, nepovolené kopírování, ekonomická špionáž a porušení požadavků na zachování důvěrnosti, a ke kterým dochází jak v Unii, tak mimo ni. K vyššímu riziku těchto praktik přispívá nejnovější vývoj, jako je globalizace, větší množství služeb nebo činností zajišťovaných externě, delší dodavatelské řetězce a využívání informačních a komunikačních technologií ve větší míře. Při neoprávněném získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství je ohrožena výhoda oprávněného vlastníka obchodního tajemství jakožto jeho původce, získat výnosy z využívání výsledků svého úsilí o inovace. Bez účinných a srovnatelných právních prostředků k ochraně obchodních tajemství v celé Unii jsou na vnitřním trhu narušeny pobídky k účasti na inovačních přeshraničních činnostech a obchodní tajemství nemohou naplnit svůj potenciál jakožto hybná síla hospodářského růstu a zaměstnanosti. To má odrazující účinek na inovace a tvořivost a snižuje investice, což má nepříznivý dopad na hladké fungování vnitřního trhu a narušuje jeho růstový potenciál.
- (5) Mezinárodní úsilí o řešení tohoto problému vyvíjené v rámci Světové obchodní organizace vedlo k uzavření Dohody o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“). Dohoda TRIPS obsahuje mimo jiné ustanovení o ochraně obchodních tajemství před jejich neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním třetími stranami, která představují společné mezinárodní normy. Touto dohodou, která byla schválena rozhodnutím Rady 94/800/ES ⁽¹⁾, jsou vázány všechny členské státy, jakož i samotná Unie.
- (6) Bez ohledu na dohodu TRIPS existují v právních předpisech členských států významné rozdíly, pokud jde o ochranu obchodních tajemství před neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním jinými osobami. Například ne všechny členské státy přijaly vnitrostátní definice obchodního tajemství nebo jeho neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění, takže rozsah ochrany není snadno pochopitelný a mezi jednotlivými členskými státy se liší. Mimoto existuje nejednotnost, pokud jde o občanskoprávní prostředky ochrany, které jsou k dispozici v případě neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodních tajemství, jelikož ne ve všech členských státech jsou vždy k dispozici soudní příkazy na zdržení se určitého jednání určené třetími stranami, které nejsou konkurenty oprávněného vlastníka obchodního tajemství. Mezi členskými státy existují rovněž rozdíly, pokud jde o zacházení se třetí stranou, která získala obchodní tajemství v dobré víře, následně však v době jeho využití zjistí, že jeho získání vyplývá z předchozího neoprávněného získání jinou stranou.
- (7) Vnitrostátní pravidla se liší rovněž s ohledem na to, zda mohou oprávnění vlastníci obchodního tajemství požadovat zničení výrobků vyrobených třetími stranami, které využívají obchodní tajemství neoprávněně, nebo

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, 23.12.1994, s. 1).

navrácení či zničení dokumentů, souborů nebo materiálů obsahujících nebo představujících neoprávněně získané nebo využitě obchodní tajemství. Navíc příslušná vnitrostátní pravidla pro výpočet náhrady škody také ne vždy přihlížejí k nehmotné povaze obchodních tajemství, což ztěžuje prokázání skutečně ušlého zisku nebo bezdůvodného obohacení porušitele, pokud nelze stanovit tržní hodnotu dotčených informací. Pouze několik členských států umožňuje uplatňování abstraktních pravidel pro výpočet náhrady škody na základě přiměřeného licenčního poplatku nebo jiného poplatku, který by mohl být požadován v případě, že by existovala licence na využívání obchodního tajemství. Mnohá vnitrostátní pravidla navíc neposkytují odpovídající ochranu důvěrnosti obchodního tajemství v případě, že vlastník obchodního tajemství podá žalobu kvůli údajnému neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství třetí osobou, což snižuje přitažlivost stávajících opatření a prostředků nápravy a oslabuje nabízenou ochranu.

- (8) Rozdíly v právní ochraně obchodních tajemství poskytované členskými státy znamenají, že obchodní tajemství nepožívají v celé Unii rovnocenné úrovně ochrany, což vede k roztržitosti vnitřního trhu v této oblasti a oslabuje celkový odrazující účinek příslušných pravidel. Vnitřní trh je nepříznivě dotčen, pokud tyto rozdíly omezují pobídky podniků k provádění přeshraničních hospodářských činností souvisejících s inovacemi, včetně spolupráce s partnery při výzkumu nebo výrobě, externího zajišťování služeb nebo činností či investování v jiných členských státech, jež závisí na využití informací chráněných jako obchodní tajemství. Přeshraniční výzkum a vývoj v rámci sítě i činnosti spojené s inovacemi, včetně související výroby a následného přeshraničního obchodu, jsou tak v Unii méně přitažlivé a obtížnější, což vede rovněž k neefektivitě inovací v celé Unii.
- (9) Navíc v členských státech s relativně nižší úrovní ochrany se také zvyšuje obchodní riziko, neboť v nich mohou být obchodní tajemství snadněji odcizena či jinak neoprávněně získána. To má za následek neefektivní alokaci kapitálu na prorůstové inovace na vnitřním trhu kvůli vyšším výdajům na ochranná opatření k vyrovnání nedostatečné právní ochrany v některých členských státech. Zvýhodňuje to rovněž činnost nekalých soutěžitelů, kteří po neoprávněném získání obchodních tajemství mohou šířit na vnitřním trhu výrobky vyrobené na základě takto získaných obchodních tajemství. Rozdíly v právních režimech usnadňují taktéž dovoz výrobků ze třetích zemí do Unie prostřednictvím míst vstupu se slabší ochranou, pokud návrh, výroba nebo uvádění těchto výrobků na trh závisí na odcizených či jinak neoprávněně získaných obchodních tajemstvích. Tyto rozdíly jsou celkově překážkou řádného fungování vnitřního trhu.
- (10) Je vhodné stanovit na úrovni Unie pravidla, která sblíží právní předpisy členských států s cílem zajistit na celém vnitřním trhu dostatečnou a jednotnou úroveň občanskoprávních prostředků ochrany v případě neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství. Těmito pravidly by neměla být dotčena možnost pro členské státy stanovit širší ochranu před neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodních tajemství, jsou-li dodrženy záruky na ochranu zájmů jiných osob výslovně stanovené touto směrnicí.
- (11) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování předpisů Unie nebo vnitrostátních předpisů, které vyžadují zpřístupnění informací, včetně obchodních tajemství, veřejnosti nebo veřejným orgánům. Touto směrnicí by nemělo být rovněž dotčeno uplatňování předpisů, které umožňují veřejným orgánům shromažďovat informace pro účely plnění jejich úkolů nebo předpisů, které těmto veřejným orgánům umožňují nebo od nich vyžadují, aby relevantní informace dále zpřístupňovaly veřejnosti. Mezi tyto předpisy patří zejména předpisy o zpřístupnění informací souvisejících s podnikáním ze strany orgánů a subjektů Unie nebo vnitrostátních veřejných orgánů, které mají tyto informace k dispozici na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ⁽²⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ⁽³⁾ nebo na základě jiných právních předpisů týkajících se přístupu veřejnosti k dokumentům nebo povinností vnitrostátních veřejných orgánů v oblasti transparentnosti.
- (12) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo sociálních partnerů uzavírat kolektivní smlouvy, stanoví-li tak pracovní právo, pokud jde o povinnost nezpřístupňovat obchodní tajemství nebo omezit jeho využívání a o důsledky porušení takových povinností stranou, na kterou se vztahují. To by mělo platit za předpokladu, že

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

taková kolektivní smlouva neomezuje výjimky stanovené v této směrnici pro případy, kdy má být návrh na nařízení opatření nebo uplatnění postupů či prostředků nápravy stanovených v této směrnici pro údajné získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství zamítnut.

- (13) Tato směrnice by neměla být vykládána tak, že omezuje svobodu usazování a volný pohyb pracovníků nebo jejich mobilitu, jak je stanoví právo Unie. Touto směrnicí není dotčena ani možnost sjednávat konkurenční doložky mezi zaměstnavateli a zaměstnanci v souladu s příslušnými právními předpisy.
- (14) Je důležité stanovit sourodou definici obchodního tajemství, aniž by byl omezen předmět, který má být chráněn před zneužitím. Tato definice by proto měla být formulována tak, aby zahrnovala know-how, obchodní informace a technologické informace, pokud existuje oprávněný zájem na zachování jejich důvěrnosti i legitimní očekávání, že bude zajištěno jejich utajení. Takové know-how nebo informace by navíc měly mít komerční hodnotu, ať již skutečnou, nebo potenciální. Mělo by se vycházet z toho, že takové know-how nebo informace komerční hodnotu mají, zejména pokud by mohlo jejich neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění poškodit zájmy osoby, která jimi oprávněně disponuje, v tom smyslu, že by to mohlo ohrozit její vědecký a technický potenciál, obchodní nebo finanční zájmy, strategické pozice nebo konkurenceschopnost. Definice obchodního tajemství nezahrnuje nepodstatné informace a zkušenosti a dovednosti, které zaměstnanci nabyli při výkonu své obvyklé pracovní činnosti, ani informace, které jsou obecně známé nebo běžně dostupné osobám v kruzích, které se dotčeným druhem informací běžně zabývají.
- (15) Je rovněž důležité vymezit okolnosti, za nichž je právní ochrana obchodních tajemství odůvodněná. Z tohoto důvodu je nutné stanovit jednání a praktiky, které se považují za neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.
- (16) V zájmu inovací a na podporu hospodářské soutěže by ustanovení této směrnice neměla zakládat výhradní právo na know-how nebo informace chráněné jako obchodní tajemství. I nadále je proto možný nezávislý objev téhož know-how nebo informací. Reverzní inženýrství oprávněně nabytého výrobku je zákonným prostředkem k získání informací, není-li ve smlouvě dohodnuto jinak. Právo volně uzavírat takovéto smlouvy však může být omezeno právními předpisy.
- (17) V některých průmyslových odvětvích, kde tvůrci a inovátoři nemohou těžit z výhradních práv a kde inovace tradičně závisejí na obchodních tajemstvích, se mohou v dnešní době výrobky, které jsou uvedeny na trh, snadno stát předmětem reverzního inženýrství. V těchto případech mohou být tito tvůrci a inovátoři obětmi takových praktik, jako je například parazitní padělání nebo otrocké napodobení jejich výrobků, které se přiživují na jejich pověsti a inovačním úsilí. Některé vnitrostátní právní předpisy v oblasti nekalé hospodářské soutěže se těmito praktikami zabývají. Ačkoli cílem této směrnice není reforma nebo harmonizace právních předpisů v oblasti nekalé hospodářské soutěže obecně, bylo by vhodné, aby Komise důkladně přezkoumala potřebu přijmout opatření na úrovni Unie v této oblasti.
- (18) Získání, využití nebo zpřístupnění obchodních tajemství, pokud jej požadují nebo povolují právní předpisy, by mělo být pro účely této směrnice považováno za oprávněné. Týká se to zejména získání a zpřístupnění obchodního tajemství v souvislosti s výkonem práv zástupců zaměstnanců na informování, projednávání a účast v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi a s kolektivní ochranou zájmů zaměstnanců a zaměstnavatelů, včetně spolurozhodování, jakož i získání nebo zpřístupnění obchodního tajemství v souvislosti s povinnými audity prováděnými v souladu s právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy. Tím, že je takové získání obchodního tajemství považováno za oprávněné, by však neměla být dotčena povinnost zachovávat důvěrnost, pokud jde o obchodní tajemství nebo jakékoli omezení jeho využití, kterou příjemci informací nebo osobě, která informace získala, mohou ukládat právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy. Tato směrnice by zejména neměla zbavovat veřejné orgány povinnosti zachovávat důvěrnost informací, které jim předali vlastníci obchodního tajemství, bez ohledu na to, zda je tato

povinnost stanovena unijním či vnitrostátním právem. Tato povinnost zachovávat důvěrnost zahrnuje mimo jiné povinnost zachovávat důvěrnost informací předaných zadavatelům v rámci zadávání zakázek, jak je stanoveno například ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ⁽¹⁾, ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ⁽²⁾ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ⁽³⁾.

- (19) Ačkoliv tato směrnice stanoví opatření a prostředky nápravy, které mohou bránit zpřístupnění informací s cílem chránit důvěrnost obchodního tajemství, je důležité, aby tato opatření a prostředky nápravy neomezovaly výkon práva na svobodu projevu a informací, které zahrnuje svobodu a pluralitu sdělovacích prostředků, jak jsou zakotveny v článku 11 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), zejména v souvislosti s investigativní žurnalistikou a ochranou novinářských zdrojů.
- (20) Opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené v této směrnici by neměly omezovat činnost vnitřních informátorů (whistleblowing). Ochrana obchodních tajemství by se proto neměla vztahovat na případy, kdy je zpřístupnění obchodního tajemství ve veřejném zájmu, je-li tím odhaleno přímo související pochybení, pochybné jednání nebo protiprávní činnost. To by nemělo bránit příslušným soudním orgánům v povolení výjimky z uplatňování těchto opatření, postupů a prostředků nápravy, pokud měl žalovaný všechny důvody domnívat se v dobré víře, že jeho jednání splňuje odpovídající kritéria stanovená v této směrnici.
- (21) V souladu se zásadou proporcionality by opatření, postupy a prostředky nápravy, jež mají chránit obchodní tajemství, měly být přizpůsobeny tak, aby splňovaly cíl spočívající v hladkém fungování vnitřního trhu pro výzkum a inovace, zejména odrazováním od neoprávněného získávání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství. Těmito přizpůsobenými opatřeními, postupy a prostředky nápravy by neměly být ohroženy nebo porušeny základní práva a svobody nebo veřejný zájem, jako je veřejná bezpečnost, ochrana spotřebitelů, veřejné zdraví a ochrana životního prostředí, a dotčena mobilita zaměstnanců. V tomto ohledu opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené v této směrnici mají zajistit, aby příslušné soudní orgány vzaly v úvahu skutečnosti, jako jsou hodnota obchodního tajemství, závažnost jednání vedoucího k jeho neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění a dopad tohoto jednání. Mělo by být taktéž zajištěno, aby příslušné soudní orgány měly při zvažování zájmů stran soudního sporu a rovněž zájmů třetích stran, případně včetně spotřebitelů, prostor pro uvážení.
- (22) Hladké fungování vnitřního trhu by bylo narušeno, pokud by stanovené opatření, postupy a prostředky nápravy byly použity ke sledování protiprávních úmyslů, jež jsou neslučitelné s cíli této směrnice. Je proto důležité, aby měly soudní orgány pravomoc přijímat přiměřená opatření v případě protiprávního jednání žalobců, kteří jednají zneužívajícím způsobem nebo ve zlém úmyslu a podají zjevně neopodstatněný návrh, například s cílem neoprávněně zpozdít či omezit přístup žalovaného na trh či jinak zastrašit nebo obtěžovat žalovaného.
- (23) V zájmu právní jistoty a vzhledem ke skutečnosti, že se předpokládá, že oprávnění vlastníci obchodního tajemství postupují s náležitou péčí, pokud jde o zachování důvěrnosti jejich cenného obchodního tajemství a sledování jeho využívání, je vhodné omezit věcné nároky nebo možnost podat žalobu na ochranu obchodního tajemství na určitou dobu. Vnitrostátní právní předpisy by rovněž měly jasným a jednoznačným způsobem stanovit, od jakého okamžiku má začít běh této lhůty a za jakých okolností má být přerušen nebo pozastaven.
- (24) Možnost ztráty důvěrnosti obchodního tajemství během soudního řízení často oprávněně vlastníky obchodního tajemství odrazuje od zahájení tohoto soudního řízení na ochranu jejich obchodních tajemství, což ohrožuje účinnost stanovených opatření, postupů a prostředků nápravy. Z tohoto důvodu je nezbytné stanovit, s výhradou náležitých záruk zajišťujících právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, zvláštní požadavky, které mají chránit důvěrnost obchodního tajemství, jež je předmětem soudního sporu, v průběhu soudního řízení zahájeného na jeho ochranu. Tato ochrana by měla trvat i po skončení soudního řízení, a to dokud se informace, které představují obchodní tajemství, nestanou veřejně přístupné.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (25) Tyto požadavky by měly minimálně zahrnovat možnost omezit okruh osob, jež mají právo na přístup k důkazům nebo na jednání soudního orgánu, přičemž na všechny tyto osoby by se měly vztahovat požadavky na zachování důvěrnosti stanovené touto směrnicí, a možnost zpřístupnit pouze ty části soudních rozhodnutí, které nemají důvěrnou povahu. Vzhledem k tomu, že jedním z hlavních cílů soudního řízení je posouzení povahy informací, které jsou předmětem sporu, je v této souvislosti obzvláště důležité zajistit jak účinnou ochranu důvěrnosti obchodních tajemství, tak respektování práva stran řízení na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Omezený okruh osob by proto měl zahrnovat alespoň jednu fyzickou osobu za každou stranu řízení, jakož i jejich právní zástupce a případně i jiné zástupce, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy náležitě kvalifikovaní k tomu, aby bránili a zastupovali zájmy stran soudního řízení, na které se vztahuje tato směrnice, a sloužili těmto zájmům, přičemž všechny uvedené osoby by měly mít neomezený přístup k důkazům a na jednání soudního orgánu. V případě, že některá ze stran řízení je právnickou osobou, měla by navrhnout fyzickou osobu nebo osoby, které by byly součástí uvedeného okruhu osob, aby bylo zajištěno řádné zastupování této právnické osoby, s výhradou přiměřené soudní kontroly s cílem zabránit tomu, aby byl narušen cíl spočívající v omezení přístupu k důkazům a na jednání. Tyto záruky by neměly být vykládány tak, že se vyžaduje, aby strany během soudního řízení zastupoval právní nebo jiný zástupce, pokud toto zastupování není požadováno vnitrostátními právními předpisy. Nelze je vykládat ani tak, že omezují pravomoc soudů rozhodnout v souladu s platnými předpisy a zvyklostmi dotčeného členského státu, zda a v jakém rozsahu by měli mít příslušní soudní úředníci rovněž neomezený přístup k důkazům a na jednání soudního orgánu za účelem výkonu svých povinností.
- (26) Neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství třetí stranou by pro jeho oprávněného vlastníka mohlo mít ničivé účinky, jelikož po jeho zpřístupnění by již nebylo možné obnovit situaci, která existovala před ztrátou obchodního tajemství. Proto je nezbytné stanovit rychlá, účinná a dostupná předběžná opatření k okamžitému ukončení neoprávněného získávání, využívání nebo zpřístupňování obchodního tajemství, včetně případů, kdy je využíváno k poskytování služeb. Je zásadní, aby byl tento prostředek nápravy k dispozici, aniž by bylo nutno čekat na rozhodnutí ve věci samé, přičemž je náležitě respektováno právo na obhajobu a zásada proporcionality a přihlédnuto k charakteristikám daného případu. S výhradou složení jedné nebo několika jistot by mělo být možné údajnému porušiteli povolit, aby pokračoval ve využívání obchodního tajemství, zejména existuje-li jen nízká míra rizika, že se stane veřejně přístupným. Mělo by být také možné požadovat jistotu ve výši, která postačuje k uhrazení nákladů a újmy způsobené žalovanému neopodstatněným návrhem, zejména v případě, kdy by jakékoli prodlení způsobilo oprávněnému vlastníkovi obchodního tajemství nevratnou škodu.
- (27) Z téhož důvodu je rovněž důležité stanovit konečná opatření s cílem zamezit neoprávněnému využívání nebo zpřístupňování obchodního tajemství, včetně případů, kdy je využíváno k poskytování služeb. Aby byla tato opatření účinná a přiměřená, měla by být jejich doba trvání v případě, že situace vyžaduje časové omezení, dostatečná pro odstranění případné obchodní výhody, která mohla třetí straně z neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství plynout. Opatření tohoto druhu by nemělo být vykonatelné v případě, že informace, na něž se původně vztahovalo obchodní tajemství, jsou veřejně přístupné z důvodů, které nelze přičítat žalovanému.
- (28) Je možné, že obchodní tajemství by mohlo být neoprávněně využito k navržení, výrobě nebo uvádění na trh výrobků či jejich částí, jež by mohly být šířeny na vnitřním trhu, a mít tudíž nepříznivý dopad na obchodní zájmy vlastníka obchodního tajemství a fungování vnitřního trhu. V takových případech, pokud má dotčené obchodní tajemství značný dopad na jakost, hodnotu nebo cenu výrobků vyrobených na základě neoprávněně získaného obchodního tajemství nebo na snížení nákladů, a tím i na usnadnění nebo urychlení procesů jejich výroby či uvádění na trh, je důležité svěřit soudním orgánům pravomoc k tomu, aby mohly nařídit účinná a náležitá opatření s cílem zajistit, že tyto výrobky nebudou uváděny na trh nebo z něj budou staženy. Vzhledem ke globální povaze obchodu je rovněž nutné, aby tato opatření zahrnovala zákaz dovozu těchto výrobků do Unie nebo jejich skladování za účelem nabízení nebo uvádění na trh. S ohledem na zásadu proporcionality by nápravná opatření neměla nutně znamenat zničení výrobků, pokud existují jiné schůdné možnosti, jako je úprava výrobků tak, aby byla odstraněna vlastnost porušující právo obchodního tajemství, nebo využití výrobků mimo trh, například prostřednictvím darování charitativním organizacím.
- (29) Určitá osoba mohla původně získat obchodní tajemství v dobré víře, následně však – včetně po doručení oznámení původního vlastníka obchodního tajemství – zjistí, že její znalost dotčeného obchodního tajemství je odvozena ze zdrojů, které dotčené obchodní tajemství využívají či zpřístupňují neoprávněně. Aby se zamezilo

tomu, že by v tomto případě stanovená nápravná opatření nebo soudní příkazy způsobily této osobě nepřiměřenou újmu, měly by členské státy ve vhodných případech umožnit, aby jako alternativní opatření byla poškozené straně poskytnuta peněžitá náhrada škody. Tato náhrada škody by neměla přesáhnout výši licenčních poplatků nebo jiných poplatků, jež by bylo možné požadovat v případě, že by tato osoba získala povolení k využití dotčeného obchodního tajemství, a to za dobu, po kterou mohl původní vlastník obchodního tajemství zabránit jeho využívání. Pokud by však neoprávněné využití obchodního tajemství představovalo porušení jiných právních předpisů než těch stanovených v této směrnici nebo by pravděpodobně poškodilo spotřebitele, nemělo by být toto neoprávněné využití přípustné.

- (30) K zamezení toho, aby osoba, která věděla nebo měla vědět, že neoprávněně získává, využívá nebo zpřístupňuje obchodní tajemství, mohla mít z tohoto jednání prospěch, a k zajištění toho, že situace, v níž se nachází poškozený vlastník obchodního tajemství, co nejvíce odpovídá situaci, jaká by existovala v případě, pokud by k tomuto jednání nedošlo, je nezbytné stanovit přiměřenou náhradu škody za újmu způsobenou v důsledku protiprávního jednání. Při stanovování výše náhrady škody přiznávané poškozenému vlastníku obchodního tajemství by měly být vzaty v úvahu všechny významné skutečnosti, jako je ztráta příjmů vlastníka obchodního tajemství nebo neoprávněné obohacení porušitele a případně nemajetková újma způsobená vlastníku obchodního tajemství. Alternativně by například v případě, kdy je vzhledem k nehmotné povaze obchodního tajemství obtížné stanovit výši skutečně způsobené újmy, mohla být výše náhrady škody odvozena z prvků, jako jsou licenční poplatky nebo jiné poplatky, které by bylo možné požadovat, pokud by porušitel požádal o povolení k využití dotčeného obchodního tajemství. Cílem tohoto alternativního způsobu určení výše škody není zavést povinnost poskytnout náhradu škody s represivní funkcí, nýbrž zajistit náhradu škody na základě objektivního kritéria s přihlédnutím k výdajům, které vlastník obchodního tajemství vynaložil, jako jsou náklady související se zjišťováním a zkoumáním porušení obchodního tajemství. Tato směrnice by neměla členským státům bránit v tom, aby ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovily, že v případě zaměstnanců, kteří nejednali úmyslně, je odpovědnost za škody omezena.
- (31) Proto, aby mohlo rozhodnutí soudního orgánu působit k odrazování budoucích porušitelů práv a ke zvýšení povědomí široké veřejnosti, je užitečné uveřejnit rozhodnutí týkající se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, případně též prostřednictvím účinné inzerce, pokud toto uveřejnění nemá za následek zpřístupnění obchodního tajemství ani nemá nepřiměřený nepříznivý dopad na soukromí a dobrou pověst fyzických osob.
- (32) Účinnost opatření, postupů a prostředků nápravy, jež mají k dispozici vlastníci obchodního tajemství, by v případě nedodržení příslušných rozhodnutí vydaných příslušnými soudní orgány mohla být narušena. Z tohoto důvodu je nezbytné zajistit, aby tyto orgány měly příslušnou pravomoc k ukládání sankcí.
- (33) Za účelem usnadnění jednotného uplatňování opatření, postupů a prostředků nápravy stanovených touto směrnicí je vhodné stanovit systémy spolupráce a výměny informací mezi členskými státy na jedné straně a mezi členskými státy a Komisí na straně druhé, a to zejména vytvořením sítě zpravodajů určených členskými státy. Za účelem přezkumu, zda tato opatření plní zamýšlený cíl, by Komise měla případně s pomocí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví přezkoumat uplatňování této směrnice a účinnost přijatých vnitrostátních opatření.
- (34) Tato směrnice dodržuje základní lidská práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou, především právo na respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací, právo svobodné volby povolání a právo pracovat, svobodu podnikání, právo na vlastnictví, právo na řádnou správu, a zejména právo na přístup ke spisu při zachování obchodního tajemství, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a právo na obhajobu.
- (35) Je důležité, aby bylo dodrženo právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů u osob, jejichž osobní údaje mohou být zpracovávány vlastníkem obchodního tajemství v rámci podnikání kroků na ochranu obchodního tajemství, nebo u osob, které jsou stranami soudního sporu týkajícího se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství podle této směrnice a jejichž osobní údaje jsou zpracovávány. Zpracovávání osobních údajů, které se uskutečňuje v členských státech v rámci této směrnice a pod dohledem příslušných orgánů členských států, zejména nezávislých orgánů veřejné moci, které určí členské státy, upravuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES⁽¹⁾. Touto směrnicí by proto

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

neměly být dotčeny práva a povinnosti stanovené ve směrnici 95/46/ES, zejména práva subjektu údajů na přístup k jeho osobním údajům, které jsou předmětem zpracování, a na dosažení opravy, výmazu nebo blokování údajů v případě, že jsou neúplné nebo nepřesné, a případně povinnost zpracovávat citlivé údaje v souladu s čl. 8 odst. 5 směrnice 95/46/ES.

- (36) Jelikož cíle této směrnice, totiž dosažení hladkého fungování vnitřního trhu stanovením dostatečné a srovnatelné úrovně ochrany na celém vnitřním trhu v případě neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu jeho rozsahu a účinků lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (37) Tato směrnice neusiluje o stanovení harmonizovaných pravidel týkajících se justiční spolupráce, soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech ani se nezabývá rozhodným právem. Na oblast, na kterou se vztahuje tato směrnice, by se měly v zásadě uplatňovat i jiné nástroje Unie, které obecně upravují tyto záležitosti.
- (38) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel hospodářské soutěže, zejména článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené touto směrnicí by se neměly používat k nepatřičnému omezování hospodářské soutěže v rozporu se Smlouvou o fungování EU.
- (39) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování jakýchkoli jiných příslušných právních předpisů v dalších oblastech, včetně práv duševního vlastnictví a smluvního práva. Pokud se však překrývá oblast působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ⁽¹⁾ a oblast působnosti této směrnice, má tato směrnice přednost jako *lex specialis*.
- (40) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾ a dne 12. března 2014 vydal stanovisko,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Předmět a oblast působnosti

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se ochrany obchodních tajemství před jejich neoprávněným získáním, využitím a zpřístupněním.

Členské státy mohou v souladu s ustanoveními Smlouvy o fungování EU stanovit širší ochranu před neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodních tajemství, než jakou požaduje tato směrnice, za předpokladu, že je zajištěn soulad s články 3, 5 a 6, čl. 7 odst. 1, článkem 8, čl. 9 odst. 1 druhým pododstavcem, čl. 9 odst. 3 a 4, čl. 10 odst. 2, články 11 a 13 a čl. 15 odst. 3.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 45).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Touto směrnicí nejsou dotčeny:
- a) výkon práva na svobodu projevu a informací, jak je stanoveno v Listině, včetně respektování svobody a plurality sdělovacích prostředků;
  - b) uplatňování unijních předpisů nebo vnitrostátních předpisů, jež vyžadují, aby vlastníci obchodního tajemství zpřístupňovali ve veřejném zájmu informace, včetně obchodních tajemství, veřejnosti nebo správním či soudním orgánům pro účely plnění jejich úkolů;
  - c) uplatňování unijních nebo vnitrostátních předpisů, jež od orgánů a institucí Unie nebo od vnitrostátních veřejných orgánů vyžadují nebo jim umožňují, aby zpřístupňovaly informace předkládané podniky, které mají tyto orgány nebo instituce k dispozici na základě povinností a oprávnění stanovených unijním nebo vnitrostátním právem a v souladu s těmito povinnostmi a oprávněními;
  - d) autonomie sociálních partnerů ani jejich právo uzavírat kolektivní smlouvy, v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi.
3. Žádné ustanovení této směrnice nelze vykládat tak, že poskytuje jakýkoli základ pro omezení mobility zaměstnanců. Pokud jde o výkon této mobility, tato směrnice zejména neposkytuje základ pro:
- a) omezení využívání informací, které nepředstavují obchodní tajemství ve smyslu čl. 2 bodu 1, zaměstnanci;
  - b) omezení využívání zkušeností a dovedností zaměstnanců, které poctivě nabyli při výkonu své obvyklé pracovní činnosti;
  - c) ukládání dalších omezení zaměstnancům v jejich pracovních smlouvách, která nevyplývají z unijního ani vnitrostátního práva.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „obchodním tajemstvím“ informace, které splňují všechny tyto požadavky:
  - a) jsou tajné v tom smyslu, že nejsou jako celek nebo v přesném uspořádání a souhrnu jejich částí obecně známy nebo běžně dostupné osobám v kruzích, které se dotčeným druhem informací běžně zabývají;
  - b) tím, že jsou tajné, mají komerční hodnotu;
  - c) osoba, která jimi oprávněně disponuje, podnikla za daných okolností odpovídající kroky, aby je udržela v tajnosti;
- 2) „vlastníkem obchodního tajemství“ fyzická nebo právnická osoba, která oprávněně disponuje obchodním tajemstvím;
- 3) „porušitelem“ fyzická nebo právnická osoba, která neoprávněně získala, využila nebo zpřístupnila obchodní tajemství;
- 4) „výrobkem porušujícím obchodní tajemství“ výrobek, jehož návrh, vlastnosti, fungování, výrobní proces nebo uvedení na trh mají významný prospěch z obchodního tajemství, které bylo získáno, využito nebo zpřístupněno neoprávněně.

KAPITOLA II

Získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství

Článek 3

Oprávněné získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství

1. Získání obchodního tajemství se pokládá za oprávněné, pokud k němu došlo některým z těchto způsobů:
  - a) nezávislým objevem nebo vytvořením;
  - b) pozorováním, zkoumáním, demontáží nebo testováním výrobku nebo předmětu, který byl zpřístupněn veřejnosti nebo který je oprávněně v držení osoby, která informace získala a nemá žádnou právně závaznou povinnost omezit získávání daného obchodního tajemství;
  - c) výkonem práva zaměstnanců nebo zástupců zaměstnanců na informování a na projednávání v souladu s právními předpisy Unie a vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi;
  - d) jakýmkoli jiným postupem, který je za daných okolností v souladu se zásadami poctivého obchodního styku.
2. Získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za oprávněné, pokud toto získání, využití nebo zpřístupnění požadují nebo povolují právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.

Článek 4

Neoprávněné získání, využití a zpřístupnění obchodního tajemství

1. Členské státy zajistí, aby vlastníci obchodního tajemství mohli podat návrh na nařízení opatření a uplatnění postupů a prostředků nápravy stanovených v této směrnici s cílem zamezit neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění svého obchodního tajemství či dosáhnout náhrady škody vzniklé takovýmto jednáním.
2. Získání obchodního tajemství bez souhlasu jeho vlastníka se považuje za neoprávněné, pokud k němu dojde prostřednictvím:
  - a) neoprávněného přístupu k dokumentům, předmětům, materiálům, látkám nebo elektronickým souborům, které jsou oprávněně v držení vlastníka obchodního tajemství a které obsahují obchodní tajemství nebo z nichž lze obchodní tajemství odvodit, či jejich přisvojení nebo zkopírování;
  - b) jakéhokoli jiného jednání, které se za daných okolností považuje za porušení zásad poctivého obchodního styku.
3. Využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za neoprávněné, pokud se ho dopustí bez souhlasu jeho vlastníka osoba, u níž bylo shledáno, že splňuje některou z těchto podmínek:
  - a) získala obchodní tajemství neoprávněně;
  - b) jedná v rozporu s dohodou o zachování mlčenlivosti či jakoukoli jinou povinností nezpřístupnit obchodní tajemství;
  - c) jedná v rozporu se smluvní či jakoukoli jinou povinností týkající se omezení využití obchodního tajemství.
4. Získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství se považuje za neoprávněné rovněž tehdy, pokud určitá osoba v době jeho získání, využití nebo zpřístupnění věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo přímo či nepřímo získáno od jiné osoby, která jej využívala nebo zpřístupnila neoprávněně ve smyslu odstavce 3.

5. Za neoprávněné využití obchodního tajemství se považuje rovněž výroba, nabízení nebo uvádění výrobků porušujících obchodní tajemství na trh nebo dovoz, vývoz či skladování takovýchto výrobků za uvedeným účelem, pokud osoba, která provádí tyto činnosti, věděla nebo měla za daných okolností vědět, že obchodní tajemství bylo využito neoprávněné ve smyslu odstavce 3.

Článek 5

Výjimky

Členské státy zajistí, aby návrh na nařízení opatření a uplatnění postupů a prostředků nápravy stanovených v této směrnici byl zamítnut, pokud k údajnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství došlo v některém z těchto případů:

- a) za účelem výkonu práva na svobodu projevu a informací, jak je stanoveno v Listině, včetně respektování svobody a plurality sdělovacích prostředků;
- b) v zájmu odhalení pochybení, pochybného jednání nebo protiprávní činnosti, pokud žalovaný jednal za účelem ochrany obecného veřejného zájmu;
- c) bylo zpřístupněno zaměstnanci jejich zástupcům v rámci řádného výkonu jejich funkcí v souladu s unijním a vnitrostátním právem, pokud takové zpřístupnění bylo pro tento výkon nezbytné;
- d) za účelem ochrany oprávněného zájmu, který uznává unijní nebo vnitrostátní právo.

KAPITOLA III

Opatření, postupy a prostředky nápravy

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 6

Obecná povinnost

1. Členské státy stanoví opatření, postupy a prostředky nápravy, které jsou nezbytné k zajištění dostupnosti občansko-právních prostředků ochrany v případě neoprávněného získání, využití a zpřístupnění obchodních tajemství.
2. Opatření, postupy a prostředky nápravy podle odstavce 1:
  - a) musí být spravedlivé a nestranné;
  - b) nesmí být zbytečně složité nebo nákladné, ani mít za následek nepřiměřené lhůty nebo neodůvodněné průtahy, a
  - c) musí být účinné a odrazující.

Článek 7

Přiměřenost a zneužívání soudního řízení

1. Opatření, postupy a prostředky nápravy stanovené v této směrnici musí být uplatňovány způsobem, který:
  - a) je přiměřený;
  - b) nevytváří překážky pro obchod na vnitřním trhu a
  - c) poskytuje záruky znemožňující jejich zneužívání.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly na návrh žalovaného uplatnit přiměřená opatření podle vnitrostátního práva, je-li žalobní návrh týkající se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství zjevně neopodstatněný a shledají-li, že žalobce zahájil soudní řízení zneužívajícím způsobem nebo ve zlém úmyslu. Taková opatření mohou případně zahrnovat přiznání náhrady škody žalovanému, uložení sankcí žalobci nebo nařízení rozšíření informací týkajících se rozhodnutí podle článku 15.

Členské státy mohou stanovit, že se opatření uvedená v prvním pododstavci projednávají v samostatných soudních řízeních.

Článek 8

Promlčecí lhůty

1. Členské státy v souladu s tímto článkem stanoví promlčecí lhůty pro uplatnění nároku ve věci samé a pro podání žaloby za účelem uplatnění opatření, postupů a prostředků nápravy stanovených touto směrnicí.

Členské státy při stanovení lhůt podle prvního pododstavce určí okamžik, od kterého začíná daná promlčecí lhůta běžet, délku této promlčecí lhůty a okolnosti, za nichž je běh této promlčecí lhůty přerušen nebo pozastaven.

2. Délka této promlčecí lhůty nesmí překročit šest let.

Článek 9

Zachování důvěrnosti obchodního tajemství v průběhu soudního řízení

1. Členské státy zajistí, aby strany soudního řízení, jejich právní zástupci nebo jiní zástupci, soudní úředníci, svědci, znalci a další osoby účastníci se soudního řízení, které se týká neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, nebo mající přístup k dokumentům, jež jsou součástí tohoto řízení, nesměli využít ani zpřístupnit obchodní tajemství či údajné obchodní tajemství, jež bylo příslušnými soudními orgány na základě řádně odůvodněné žádosti strany řízení označeno za důvěrné a o němž se dověděli v důsledku této účasti nebo přístupu. Členské státy mohou rovněž umožnit příslušným soudním orgánům, aby taková opatření přijímaly bez návrhu.

Povinnost uvedená v prvním pododstavci trvá i po skončení soudního řízení. Tato povinnost však zaniká:

- a) je-li konečným rozhodnutím shledáno, že údajné obchodní tajemství nesplňuje požadavky stanovené v čl. 2 bodu 1, nebo
- b) stanou-li se postupem času dotčené informace obecně známými nebo běžně dostupnými pro osoby v kruzích, které se dotčeným druhem informací běžně zabývají.

2. Členské státy rovněž zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly na základě řádně odůvodněné žádosti některé ze stran řízení přijmout zvláštní opatření, která jsou nezbytná k zachování důvěrnosti jakéhokoli obchodního tajemství nebo údajného obchodního tajemství použitého nebo zmíněného v průběhu soudního řízení, které se týká neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství. Členské státy mohou rovněž umožnit příslušným soudním orgánům, aby taková opatření přijímaly bez návrhu.

Opatření uvedená v prvním pododstavci zahrnují alespoň možnost:

- a) omezit zcela nebo částečně přístup k jakémukoli dokumentu obsahujícímu obchodní tajemství nebo údajná obchodní tajemství, který předložily strany řízení nebo třetí strany, na omezený počet osob;

- b) omezit účast na soudním jednání, pokud během něj mohou být obchodní tajemství nebo údajná obchodní tajemství zpřístupněna, a přístup k příslušným záznamům nebo přepisům z tohoto jednání na omezený počet osob;
- c) zpřístupnit jakékoli další osobě, která není součástí omezeného počtu osob podle písmen a) a b), znění soudního rozhodnutí bez důvěrných údajů, v němž budou vynechány nebo jinak upraveny části obsahující obchodní tajemství.

Aby bylo zajištěno právo stran soudního řízení na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, nesmí být počet osob podle druhého pododstavce písm. a) a b) vyšší, než je nezbytné, a musí zahrnovat alespoň jednu fyzickou osobu za každou stranu řízení a příslušné právní zástupce nebo jiné zástupce těchto stran.

- 3. Příslušné soudní orgány při rozhodování o opatřeních uvedených v odstavci 2 a při posuzování jejich přiměřenosti vezmou v úvahu potřebu zajistit právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, oprávněné zájmy účastníků řízení a případně třetích stran a možnou újmu způsobenou některé ze stran řízení a případně třetím stranám schválením takových opatření, nebo jejich zamítnutím.
- 4. Osobní údaje podle odstavců 1, 2 nebo 3 jsou zpracovávány v souladu se směrnicí 95/46/ES.

Oddíl 2

Předběžná a zajišťovací opatření

Článek 10

Předběžná a zajišťovací opatření

- 1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly na návrh vlastníka obchodního tajemství údajnému porušiteli nařídit některé z těchto předběžných a zajišťovacích opatření:
  - a) předběžné ukončení nebo případně předběžný zákaz využívání nebo zpřístupňování obchodního tajemství;
  - b) zákaz vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobky porušující obchodní tajemství či takovéto výrobky za uvedeným účelem dovážet, vyvážet nebo skladovat;
  - c) zabavení nebo odevzdání výrobků podezřelých z porušení obchodního tajemství, včetně výrobků dovezených, s cílem zabránit jejich vstupu na trh nebo oběhu na trhu.
- 2. Členské státy zajistí, aby soudní orgány mohly kromě opatření uvedených v odstavci 1 podmínit další údajné neoprávněné využívání obchodního tajemství složením některé z forem jistoty, která má zajistit vlastníkově obchodního tajemství náhradu škody. Není dovoleno zpřístupnit obchodní tajemství proti složení jistoty.

Článek 11

Podmínky použití předběžných a zajišťovacích opatření a záruky

- 1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány měly s ohledem na opatření uvedená v článku 10 pravomoc požadovat po žalobci předložení důkazů, které lze důvodně považovat za dostupné, aby se mohly s dostatečnou jistotou přesvědčit o tom, že:
  - a) obchodní tajemství existuje;

- b) žalobce je vlastníkem tohoto obchodního tajemství a
- c) obchodní tajemství bylo získáno, využito nebo zpřístupněno neoprávněně nebo že jeho neoprávněné získání, využití nebo zpřístupnění bezprostředně hrozí.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány musely při rozhodování o tom, zda návrhu vyhoví, nebo jej zamítnou, a při posuzování jeho přiměřenosti vzít v úvahu případné zvláštní okolnosti případu, zejména:

- a) hodnotu a jiné specifické rysy obchodního tajemství;
- b) opatření přijatá za účelem ochrany obchodního tajemství;
- c) jednání žalovaného při získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- d) dopad neoprávněného využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- e) oprávněné zájmy stran soudního řízení a případný dopad schválení nebo zamítnutí opatření na strany řízení;
- f) oprávněné zájmy třetích stran;
- g) veřejný zájem a
- h) ochranu základních práv.

3. Členské státy zajistí, aby opatření uvedená v článku 10 byla na návrh žalovaného zrušena nebo jiným způsobem přestala být účinná, pokud:

- a) žalobce nezhájil u příslušného soudního orgánu řízení ve věci samé v přiměřené lhůtě, kterou stanoví soudní orgán nařizující opatření, pokud to právo členského státu umožňuje, nebo pokud takováto lhůta nebyla stanovena, ve lhůtě nepřesahující 20 pracovních dnů nebo 31 kalendářních dnů, podle toho, která lhůta je delší, nebo
- b) dotčené informace již nespĺňují požadavky uvedené v čl. 2 bodě 1 z důvodů, které nelze přičítat žalovanému.

4. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly opatření uvedená v článku 10 podmínit složením odpovídající jistoty nebo rovnocenné záruky ze strany žalobce, která má zajistit náhradu škody za újmu způsobenou žalovanému a případně jiné osobě, které se tato opatření týkají.

5. Pokud jsou opatření uvedená v článku 10 zrušena na základě odst. 3 písm. a) tohoto článku, pokud jejich platnost skončí kvůli úkonu nebo opomenutí žalobce nebo pokud je následně zjištěno, že nedošlo k neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství či hrozbě takového jednání, musí mít příslušné soudní orgány pravomoc nařídít žalobci na návrh žalovaného nebo poškozené třetí strany, aby žalovanému nebo poškozené třetí straně poskytl odpovídající náhradu škody za případnou újmu způsobenou těmito opatřeními.

Členské státy mohou stanovit, že se návrh na náhradu škody uvedený v prvním pododstavci projedná v samostatném soudním řízení.

Oddíl 3

Opatření vyplývající z rozhodnutí ve věci samé

Článek 12

Soudní příkazy a nápravná opatření

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že se v soudním rozhodnutí ve věci samé konstatuje, že došlo k neoprávněnému získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, mohly příslušné soudní orgány na návrh žalobce porušiteli nařídit jedno nebo více z následujících opatření:

- a) ukončení nebo případně zákaz využívat nebo zpřístupňovat obchodní tajemství;
- b) zákaz vyrábět, nabízet, uvádět na trh nebo používat výrobky porušující obchodní tajemství či takovéto výrobky za uvedeným účelem dovážet, vyvážet nebo skladovat;
- c) přijetí odpovídajících nápravných opatření s ohledem na výrobky porušující obchodní tajemství;
- d) zničení veškerých dokumentů, předmětů, materiálů, látek nebo elektronických souborů obsahujících nebo představujících obchodní tajemství či jejich částí nebo případně odevzdání všech těchto dokumentů, předmětů, materiálů, látek nebo elektronických souborů nebo jejich částí žalobci.

2. K nápravným opatřením uvedeným v odst. 1 písm. c) patří:

- a) stažení výrobků porušujících obchodní tajemství z trhu;
- b) úprava výrobků takovým způsobem, aby byla odstraněna vlastnost porušující obchodní tajemství;
- c) zničení výrobků porušujících obchodní tajemství nebo případně jejich stažení z trhu, pokud toto stažení nenarušuje ochranu dotčeného obchodního tajemství.

3. Členské státy mohou stanovit, že jejich příslušné soudní orgány v případě nařízeného stažení výrobků porušujících obchodní tajemství z trhu mohou na návrh vlastníka obchodního tajemství nařídit, aby byly tyto výrobky odevzdány vlastníkově nebo charitativním organizacím.

4. Příslušné soudní orgány nařídí, aby byla opatření uvedená v odst. 1 písm. c) a d) provedena na náklady porušitele, pokud neexistují konkrétní důvody tak neučinit. Těmito opatřeními není dotčena případná náhrada škody, kterou může být třeba vlastníkově obchodního tajemství zaplatit z důvodu neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.

Článek 13

Podmínky použití nápravných opatření, záruky a alternativní opatření

1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány musely při posuzování návrhů na vydání soudního příkazu a nápravných opatření stanovených v článku 12 a jejich přiměřenosti vzít v úvahu případné zvláštní okolnosti případu, zejména:

- a) hodnotu nebo jiné specifické rysy obchodního tajemství;
- b) opatření přijatá za účelem ochrany obchodního tajemství;

- c) jednání porušitele při získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- d) dopad neoprávněného využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství;
- e) oprávněné zájmy stran řízení a případný dopad schválení nebo zamítnutí opatření na strany řízení;
- f) oprávněné zájmy třetích stran;
- g) veřejný zájem a
- h) ochranu základních práv.

Pokud příslušné soudní orgány omezí dobu trvání opatření uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. a) a b), musí tato doba postačovat k odstranění případné obchodní nebo ekonomické výhody, která by porušiteli mohla plynout z neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.

2. Členské státy zajistí, aby opatření uvedená v čl. 12 odst. 1 písm. a) a b) byla na návrh žalovaného zrušena nebo aby jiným způsobem přestala být účinná, pokud dotčené informace již nesplňují požadavky stanovené v čl. 2 bodě 1 z důvodů, které nelze přímo nebo nepřímo přičítat žalovanému.

3. Členské státy stanoví, že na návrh osoby, na niž se mají vztahovat opatření uvedená v článku 12, může příslušný soud nařídit peněžitou náhradu škody, která má být poškozené straně zaplacena namísto uplatnění těchto opatření, jsou-li splněny všechny tyto podmínky:

- a) dotčená osoba v době využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství nevěděla ani za daných okolností nemohla vědět, že dané obchodní tajemství bylo získáno od jiné osoby, která je využívala nebo zpřístupňovala neoprávněně;
- b) provedení dotčených opatření by této osobě způsobilo nepřiměřenou újmu a
- c) poskytnutí peněžité náhrady škody poškozené straně se jeví jako přiměřeně uspokojivé.

Je-li nařízena peněžítá náhrada škody namísto opatření uvedených v čl. 12 odst. 1 písm. a) a b), nesmí tato náhrada škody přesáhnout výši licenčních poplatků nebo jiných poplatků, jež by bylo možné požadovat, pokud by tato osoba požádala o povolení k využití dotčeného obchodního tajemství, a to za dobu, po kterou mohlo být využívání tohoto obchodního tajemství zakázáno.

Článek 14

Náhrada škody

1. Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány na návrh poškozené strany porušiteli, který věděl nebo měl vědět, že se podílí na neoprávněném získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, nařídily, aby vlastníkovu obchodního tajemství zaplatil náhradu škody přiměřenou skutečné újmě způsobené v důsledku neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství.

Členské státy mohou omezit odpovědnost zaměstnanců ve vztahu k jejich zaměstnavatelům za škody způsobené neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodního tajemství zaměstnavatele v případech, kdy nejednají úmyslně.

2. Při stanovování výše náhrady škody podle odstavce 1 vezmou příslušné soudní orgány v úvahu všechny významné skutečnosti, jako jsou nepříznivé hospodářské důsledky, včetně ušlého zisku, které byly poškozené straně způsobeny, případné neoprávněné obohacení porušitele a ve vhodných případech i jiné skutečnosti než ekonomické faktory, jako je nemajetková újma způsobená vlastníkovu obchodního tajemství neoprávněným získáním, využitím nebo zpřístupněním obchodního tajemství.

Alternativně mohou příslušné soudní orgány ve vhodných případech stanovit náhradu škody rovněž jako paušální částku alespoň na základě skutečností, jako je výše licenčních poplatků nebo poplatků, jež by bylo možné požadovat, pokud by porušitel požádal o povolení k využití dotčeného obchodního tajemství.

Článek 15

Uveřejnění soudních rozhodnutí

1. Členské státy zajistí, aby v soudním řízení zahájeném ve věci neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství mohly příslušné soudní orgány na návrh žalobce a na náklady porušitele nařídit vhodná opatření za účelem rozšíření informací o rozhodnutí, včetně uveřejnění celého rozhodnutí nebo jeho části.
2. Opatřením uvedeným v odstavci 1 tohoto článku nesmí být dotčena důvěrnost obchodního tajemství, jak je stanoveno v článku 9.
3. Při rozhodování o tom, zda nařídit opatření uvedené v odstavci 1, a při posuzování jeho přiměřenosti vezmou příslušné soudní orgány případně v úvahu hodnotu obchodního tajemství, jednání porušitele při získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství, dopad jeho neoprávněného využití nebo zpřístupnění a pravděpodobnost dalšího neoprávněného využívání nebo zpřístupnění obchodního tajemství ze strany porušitele.

Příslušné soudní orgány rovněž vezmou v úvahu skutečnost, zda by informace o porušiteli umožnila zjistit totožnost konkrétní fyzické osoby a pokud ano, zda by uveřejnění této informace bylo odůvodněné, zejména s ohledem na možné narušení soukromí nebo poškození dobré pověsti porušitele v důsledku tohoto opatření.

KAPITOLA IV

Sankce, podávání zpráv a závěrečná ustanovení

Článek 16

Sankce za nedodržení povinností stanovených v této směrnici

Členské státy zajistí, aby příslušné soudní orgány mohly ukládat sankce jakékoli osobě, jež nedodrží nebo odmítne dodržet opatření přijaté podle článků 9, 10 a 12.

Stanovené sankce zahrnují možnost uložit opakovaně peněžitou sankci v případě nedodržení opatření přijatého podle článků 10 a 12.

Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 17

Výměna informací a zpravodajové

Za účelem podpory spolupráce, včetně výměny informací, mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí určí každý členský stát jednoho či více národních zpravodajů pro otázky týkající se provádění opatření stanovených v této směrnici. Údaje o tomto národním zpravodaji nebo zpravodajích sdělí ostatním členským státům a Komisi.

Článek 18

Zprávy

1. Do dne 9. června 2021 vypracuje Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví v rámci činnosti Evropského střediska pro sledování porušování práv duševního vlastnictví první zprávu o tendencích v oblasti soudních sporů týkajících se neoprávněného získání, využití nebo zpřístupnění obchodního tajemství na základě uplatňování této směrnice.
2. Do dne 9. června 2022 vypracuje Komise průběžnou zprávu o uplatňování této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Tato zpráva náležitě přihlédně ke zprávě uvedené v odstavci 1.

V průběžné zprávě se posoudí zejména možné dopady uplatňování této směrnice na výzkum a inovace, mobilitu zaměstnanců a na výkon práva na svobodu projevu a informací.

3. Do dne 9. června 2026 provede Komise hodnocení dopadu této směrnice a předloží zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 19

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do dne 9. června 2018 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 20

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 8. června 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS